

Ústav Dálného východu

Posudek oponenta bakalářské práce

Jméno a příjmení: Johana Dvořáková
Studijní obor: Japonská studia
Název práce: **Vývoj jazyka charakterizujícího postavy v šódžo a šónen manze**
Oponent práce: Mgr. Michael Weber, Ph.D.

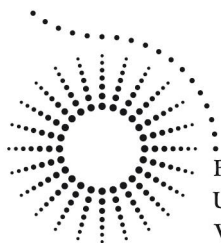
	Bodové hodnocení
Hloubka přístupu k tématu, schopnost stanovit a naplnit cíle práce (7 b)	4
Logická stavba práce (6 b)	6
Práce s literaturou včetně citací (5 b)	2
Stylistická úroveň (4 b)	1
Úprava práce (text, tabulky, obrazová příloha) (3 b)	3
CELKEM	16

Hodnocení: výborně: 21-25 b., velmi dobře: 16-20 b., dobře: 11-15 b.

Celkové hodnocení: **velmi dobře**, doporučuji k obhajobě

Otázky a poznámky k obhajobě:

1. V úvodu práce uvádíte: „Proto dovedeme-li určit, jakým způsobem se vyvíjel jazyk v manze, vytvoříme si určitý obrázek i o vývoji mluveného jazyka“ (s. 6) a současně k tomuto tvrzení připojujete poznámku pod čarou: „Vývojem reálného mluveného jazyka se práce nezabývá. Jedním z hlavních důvodů je to, že je velmi obtížné nalézt záznamy mluveného slova ze sedmdesátých let (filmy a televizní seriály nejsou dost dobře použitelné, protože promluvy v nich jsou uměle vytvořené dialogy a jako takové přirozeně obsahují *jakuwarigo*).“ Nevyvracujete tím naopak výše řečené? Znamená to, že promluvy v manze nejsou, na rozdíl od filmů a televizních seriálů, uměle vytvořené dialogy?
2. O postavách uvádíte, že „vloží-li jim autor do úst *jakuwarigo*, na první pohled poznáme některé jejich rysy, v některých případech i třeba zaměstnání“ (s. 9) a v poznámce demonstrováte příkladem sužitím sufixu „-tamae“, který však odkazuje pouze na nadřizenost/podřizenost a ne na konkrétní zaměstnání (!).
3. Ohledně *ródžingo* poněkud nejednoznačně píšete: „*Ródžingo* je v podstatě používáno v situacích, kdy je třeba zdůraznit to, že konkrétní postava je profesorem. Zároveň je třeba zmínit, že ne každý profesor používá *ródžingo*, důležitým faktorem pro to, aby jím profesor hovořil, je jeho věk. A ne každý stařec, který hovoří *ródžingo*, je profesorem“ (s. 18) a pokračujete: „Podíváme-li se podrobněji na postavy, které mluvou starců hovoří, zjistíme, že se jedná o postavy, které jsou buď moudré, mocné a radí hlavnímu hrdinovi, nebo jsou to

---

Ústav Dálného východu

naopak postavy hlavnímu hrdinovi škodící. Případně jde o postavy senilní a slabé, jejichž vlastnosti (stáří, senilita, slabost) mají pro děj nějaký konkrétní význam.“ (s. 19) Kolik podob pak tedy může mít postava, kterou má tento typ *jakuwarigo* vymezovat? Není uváděné spektrum vymezení poněkud široké? Je *ródžingo* skutečně podstatné z hlediska charakteru postavy nebo nakonec jen určuje věk (stáří) a rod (mužská postava) – stejně jako např. gramatické prvky v určitých jazycích (rod, číslo, atd.)?

4. Jak jste postupovala při vytváření aplikované stupnice a následného výpočtu hodnot *jakuwarigo* u jednotlivých postav? (s. 22) Uvádíte, že Kinsui tyto hodnoty jasně nevymezuje: „...záleží na člověku, zda je bude hodnotit jako s *jakuwarigo* hodnotou 5 nebo 10.“ Může mít pak konkrétní číselný výsledek nějakou obecnou platnost?
5. V textu práce uvádíte citace výhradně z Kinsuie, avšak kromě knihy *Váčaru nihongo: jakuwarigo no nazo* (Tokio: Iwanami šoten, 2002) jde o díla, kde byl Kinsui editorem. Citujete tak vždy skutečně Kinsuie nebo i z příspěvků dalších autorů?

Datum: 28. srpna 2015

Podpis oponenta práce